

Aharon and the Golden Calf: Art and Responsibility

1. Rashi on Exodus 32:2

(ב) באזני נשיכם – אמר אהרן בלבו הנשים והילדים חסים על תכשיטיהן, שמא יתעכב הדבר, ובתוך)
כך יבא משה, והם לא המתינו ופרקו מעל עצמן

In the ears of your wives: Aharon said in his heart, “The women and children cherish their jewelry, perhaps this will delay the matter and in the meantime Moshe will come but they did not wait but rather removed them from themselves.

2. Rashi on Exodus 32:5

ויבן מזבח - לדחותם:

And he built an altar – to delay them.

ויאמר חג לה' מחר - ולא היום, שמא יבא משה קודם שיעבדוהו . . . ועוד ראה ואמר אם הם בונים
אותו המזבח, זה מביא צרור וזה מביא אבן, ונמצאת מלאכתן נעשית בבת אחת, מתוך שאני בונה אותו
ומתעצל במלאכתי, בין כך ובין כך משה בא:

And he said there will be a holiday for God tomorrow: and not today, perhaps Moshe would come before they worshipped it. . . . And also he saw and said ‘if they build the altar, each will bring a stone and the work will be done all at once, if I build it and am sluggish, Moshe will come in the meantime.’

חג לה' - בלבו היה לשמים, בטוח היה שיבא משה, ויעבדו את המקום:

A holiday for God: in his heart [Aharon] was loyal to God and he was sure that Moshe would come and [the people] would worship God.

3. Rashi on Exodus 32:4

עגל מסכה - כיון שהשליכו לכוור, באו מכשפי ערב רב שעלו עמהם ממצרים ועשאוהו בכשפים
A molten calf: Once Aharon threw it into the furnace, the magicians of the mixed multitude that had come out of Egypt with them came and made [the calf] with magic.

4. Ibn Ezra on Exodus 32

ולא בקשו רק מי שילך לפניהם לתור להם מנוחה, וחשבו כי משה מת על כן לא ירד. ואהרן בנה
המזבח לשם, והעלו עולות לשם. רק נעשה שלא כהוגן, והטעם בלא קדושה. והיה בישראל שחשב
שהוא ע"ז.

And they were only asking for someone who would go before them to scout out a resting place because they thought that Moshe died and that's why he did not come down. And Aharon built the altar for God and brought sacrifices on it. But it was done inappropriately, that is without sanctity and some of Israel thought it was an idol.

5. Vayikra Rabbah 7:1

א . . . אמ' ר' אסי מלמד שהיה נוטל את הקורנס ופותחו לפניו ואומר להן ראו שאין בו ממש. והוא שהקב"ה א' למשה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי (שמות לב, לג). הה"ד ובאהרן התאנף י"י מאד להשמידו וגו' (דברים ט, כ).

R. Asi said this teaches that [Aharon] took a goldsmith's hammer and broke [the calf] open and said "See there is nothing in it!" And this is why God said to Moshe, *The one who has sinned before me I will erase from my book* (Exodus 32:33) as it is said *And God was very angry with Aharon to destroy him.* (Deuteronomy 9:20)

6. Talmud Bavli Sanhedrin 7a

וירא אהרן ויבן מזבח לפניו, מה ראה? אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר: ראה חור שזבוח לפניו, אמר: אי לא שמענא להו - השתא עבדו לי כדעבדו בחור, ומיקיים בי +איכה ב'+ אם יהרג במקדש ה' כהן ונביא, ולא הויה להו תקנתא לעולם. מוטב דליעבדו לעגל, אפשר הויה להו תקנתא בתשובה.

And Aharon saw and built an altar before him: What did he see? R. Binyamin bar Yefet said in the name of R. Elazar – he saw Chur lying slaughtered before him and he said "If I don't listen to them they will do to me what they did to Chur and that would fulfill *If a priest or a prophet is killed in the sanctuary* and then there will never be atonement. Better that they worship the calf, perhaps they can find atonement through repentance."

7. Vayikra Rabbah 10:3

ד"א וירא אהרן, מה ראה, אמ' אם בונין הן אותו הסירחון נתלה בהן מוטב שיתלה הסירחון בי ולא בישראל. ר' אבא בר יודן בש' ר' אחא לבן מלכים שנזו לבו עליו ונטל את הציפורן לחתור על אביו, א' לו פידגוגו אל תיגע את עצמך תן לי ואני חותר. היציץ המלך עליו אמ' לו יודע אני להיכן הייתה כוונתך, אמרת מוטב שיתלה סורחן כך ולא בבני, חייך מן פלטין דידי לית את זייע, ומיתר פתורי את אכיל. . . .

Another explanation 'And Aharon saw': What did he see? He said 'If they build it, the guilt will hang on them, better that the guilt will hang on me and not on Israel.' R. Abba bar Yudan said – it is like the son of a king whose heart became wanton and he took a spade to undermine his father. His teacher said to him 'Do not tire yourself give it to me and I will undermine.' The king saw [the teacher] and said 'I know your true intentions; you said better that the guilt will hang on you and not on my son. By your life, you will not leave my palace and you will eat from my table . . .'